

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

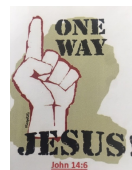
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze serie over het boek de Openbaring van Jezus te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze serie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze serie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze serie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze serie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze serie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze serie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

Broeders en zusters, ik wil nu er de nadruk op leggen, hoe urgent dit machtige boek van *“de Openbaring van Jezus”* voor ons is, zeker in deze tijd. Aan Johannes wordt gezegd in **het eerste vers**: *“om zijn dienstknechten te tonen, hetgeen weldra moet geschieden”*. En in **het derde vers** lezen wij: *“hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij”*.

Wat is *“de tijd is nabij”*. Joël heeft ons ook hierover vermeld! Hij spreekt over de grote *“dag des Heren”*, die zal aanbreken en *“de Openbaring van Jezus Christus”* zal zijn. Daar vinden wij, hoe deze grote *“dag des Heren”* zich gaat aankondigen door grote droogte en toename van insectenplagen.

We lezen dat in **Joël 1:15** *“Wee die dag, want nabij is de dag des Heren”*. Hij spreekt er dus eerst van, als die dag nabij gaat komen. In **Joël 2** komt die dag, terwijl in **Joël 3** die dag er is. Zo zien we in **Joël 2**, de inval van die vreselijke macht uit het Noorden; Rusland. In **Joël 3** zien we na de inval van Rusland de volkerenslag van Armageddon, waar die Dag alle volkeren af zal voeren in het dal van Josafath.

Maar de *“dag des Heren”* kondigt zich aan met het volgende in **Joël 1:15-20** *“Wee die dag, want nabij is de dag des Heren; als een verwoesting komt hij van de Almachtige. Is niet voor onze ogen de spijs weggedaan, uit het huis van onze God vreugde en gejuich? Verschrompeld zijn de zaadkorrels onder haar aardkluiten; verwoest zijn de voorraadschuren; gescheurd staan de korenbakken, want het koren is verdroogd. Hoe kreunt het vee! De runderkudden dolen rond, want er is voor hen geen weide; ook de schapenkudden lijden zwaar. Tot U, Here, roep ik, want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd, en een vlam heeft alle bomen van het veld verzengd. Zelfs de dieren des velds zien smachtend tot U op, want de waterbeken zijn uitgedroogd en een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd”*.

Kijkt u dan ook naar het vierde vers en het vijf vers eerste gedeelte van Joël, want bij die droogte komt ook het volgende: *“Wat de knager had overgelaten, heeft de sprinkhaan afgevreten; wat de sprinkhaan had overgelaten, heeft de verslinder afgevreten; en wat de verslinder had overgelaten, heeft de kaalvreter afgevreten. Wordt wakker”*.

We hebben dus gezien, dat Jezus straks zal wederkomen om Zich ten volle te openbaren, eerst aan Zijn Gemeente en daarna ook aan Israël en de volkerenwereld en zo aan heel de schepping. Dat is die grote dag van Jezus, die allereerst omvat *“de dag van Jezus Christus”* voor zijn Gemeente en daarna ook *“de grote doorluchtige dag des Heren”* voor de wereld.

We lezen nu **Openb. 1:4-6** *“Johannes aan de zeven gemeenten in Asia: genade zij u en vrede van Hem, die is en die was en die komt, en van de zeven geesten, die voor zijn troon zijn, en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem, die ons lief heeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed – en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt – Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen”*.

Daar vinden we allereerst in dat **vierde vers** : *“Johannes aan de zeven gemeenten in Asia”*. De getallen in dit Bijbelboek getuigen van de bijzondere Goddelijke inspiratie van dit profetische Bijbelboek. En vooral het getal zeven, neemt in dit profetische Bijbelboek een voorname plaats in, waarin wij juist zien, de bijzondere Goddelijke inspiratie van dit Bijbelboek.

Want we zagen reeds, dat dit Bijbelboek handelt over de openbaring van Jezus, dat wil zeggen, als de dagen der mensen om zijn, die God aan de mensen heeft toegemeten en dat zijn zes Goddelijke dagen. Deze kunnen we ook onderscheiden als zes door God gecreëerde tijdsbedelingen, tijdperken.

De eerste tijdsbedeling (tijdperk) of de dag der mensen, was vanaf de schepping van de mens Adam en Eva door de uitdrijving van de mens uit het Paradijs.

De tweede dag der mensen of de tweede tijdsbedeling (tijdperk), was vanaf de zondeval tot aan de zondvloed, toen God de mens onder het geweten had gesteld. En ook die dag eindigde met een gericht van God: de zondvloed.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

De derde dag der mensen of de derde tijdsbedeling (tijdperk) duurde vanaf de zondvloed, dus vanaf Noach tot aan de Babylonische spraakverwarring, toen God de mens bijzonder gesteld had onder de menselijk-overheid. En toen ook deze overheid tot volkomen rebellie ging komen, kwam God daar bij die torenbouw van Babel met Zijn gericht: de spraakverwarring en zo eindigde ook die derde dag, met een Gods gericht.

Daarna gaf God de vierde menselijke dag of de vierde tijdsbedeling (tijdperk), die loopt vanaf de roeping van Abraham en doorgaat onder zijn nakomelingen, dus onder de patriarchen, de aartsvaders tot aan de tien gerichten die over Egypte komen, maar die ook de omringende volken wereld en zelfs een deel van Israël treffen door zijn ongehoorzaamheid.

Dan zien we de vijfde menselijke dag of de vijfde tijdsbedeling (tijdperk), die God gaf vanaf de uittocht van Egypte onder Mozes en onder de wetgeving tot aan het kruis van Golgotha. Want Jezus kwam bij Zijn eerste komst op aarde om het tijdperk van de wet van Mozes te vervullen en tot zijn eind te brengen op het vloekhout van Golgotha.

We zien hier allereerst het Godsgericht, dat Jezus Zelf onderging voor hen, die God vrezden en in Hem geloven om zo het eindgericht van God te ontkomen en behouden te worden. Maar ook is het een ontzettend gericht over het volk van Israël, dat hun Messias verwierp en zo de maat van hun zonde volmaakten.

Toen kwam de zesde menselijke dag of de zesde tijdsbedeling (tijdperk), waarin wij nu nog leven. Vanaf het volbrachte werk door Jezus in Zijn kruisdood en opstanding en hemelvaart tot aan Zijn wederkomst. Hierover gaat nu dit laatste Bijbelboek: **“de Openbaring van Jezus Christus”**, eerst voor Zijn gemeente, daarna voor Israël en de volkerenwereld. Maar ook ten gerichte zal die dag zijn, want ook elk van die zes dagen eindigt met een Goddelijk gericht. En deze zesde dag loopt snel ten einde!

Maar als die zes dagen der mensen om zijn, - en we weten, dat de zes, het getal der mensen is -, dan komt de zevende dag, die deze schepping zal afsluiten. Dat is de grote, doorluchtige **“dag des Heren”**, waar het boek de Openbaring over handelt, als Jezus geopenbaard zal worden en gericht zal houden.

We weten immers, dat deze schepping door God Zelf bestempeld is met het getal zes plus één; dat zijn de zes tijdsbedelingen, tijdspereken en een zevende dag. Want God herschiep immers deze schepping in zes dagen en in de zevende dag, de sabbat, want sabbat betekent zeven, toen voleindigde God die schepping met haar tot rust te brengen. Daarom weten wij ook dat deze schepping maar tot de “zeven” loopt en dus eindigt met de **“dag des Heren”**.

Die zevende dag, die ook de Schrift ons vermeldt als het zevende duizendtal, het **“Duizendjarig Vrederijk”**. Dat is de grote Sabbat des Heren, als God door Jezus de schepping gaat oordelen en tot haar einde gaat brengen. Dat zal ook de rust zijn voor hen, die tot het geloof in God en Jezus gekomen zijn.

Omdat dit wonderbare profetische Bijbelboek handelt over deze zevende doorluchtige Dag, die deze schepping ten einde zal brengen en de grote Sabbat des Heren is, de openbaring van Jezus, kan het niet anders dan dat de zeventallen in dit boek een voorname plaats innemen. Het is als het ware doordrenkt van dit getal, want het gaat om deze zevende dag, die komt, de zevende tijdsbedeling (tijdperk).

En in het **derde vers**, lezen we immers die zaligspreking: **“Zalig hij, die voorleest en zij, die horen de woorden der profetie”**. En zo vinden wij ook in dit profetische Bijbelboek precies zeven zaligsprekingen, want het is letterlijk bestempeld en gedrenkt met het zevental, niet meer en niet minder.

We willen nu eerst spreken over dat **vierde vers** van Johannes aan de zeven gemeenten in Asia.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

Allereerst moet de apostel en profeet Johannes dit profetische Woord schrijven en zenden aan de zeven Gemeenten in Asia. Want het oordeel begint bij het huis Gods en Jezus zal bij Zijn wederkomst eerst Zijn Gemeente richten, waar het oordeel begint. Daarom vinden wij ook in dit Bijbelboek eerst die zeven zendbrieven, die de verheerlijkte Heer aan Zijn dienstknecht Johannes dicteert en die hij aan hen schrijven moet.

In elk zendschrijven zien wij, hoe Jezus als Rechter Zijn Gemeente richt en oordeelt. Maar eerst lezen wij in elk zendschrijven, over dat, wat Jezus goed vindt en dan over wat fout is in die Gemeente en spreekt dan het gericht uit, dat daar over komt als zij zich daar niet van bekeren.

Laten wij dat eens nader in de Schrift bezien. Wij hebben reeds gezegd, dat het oordeel begint bij het huis Gods en dat is de Gemeente van de levende God. Petrus zegt ons heel duidelijk in **1 Petr. 4:17** *“Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods”*.

Vandaar dat u dus ook in dit profetische Boek eerst over de gerichten leest welke over de Gemeente gaan. Gaat u nu eens naar **Openb. 1:12**, waar Johannes een stem hoort en zich omkeert: *“En ik keerde mij om, teneinde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandela- ren, en te midden van de kandela- ren iemand als eens mensen zoon”*.

Hij ziet Jezus niet als het Lam Gods, dat de zonden der wereld heeft weggedragen, ook niet als de Hogepriester, die voor ons bidt en pleit bij de Vader; hij ziet Hem ook niet als de Leeuw uit Juda's stam, die als de Koning der koningen gaat regeren, maar hij ziet Hem hier als Mensenzoon.

Wat betekent dat? Dat betekent, dat Hij komt om te richten, want als Mensenzoon heeft Hij macht ontvangen om te richten. Laten we nu lezen **Joh. 5:27**, waar Jezus Zelf getuigt: *“En Hij (God de Vader) heeft Hem (de Zoon) macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is”*.

Het gericht en oordeel van God over de mens, is volmaakt gerechtvaardigd. Jezus als de eeuwige Zoon van God en dus ook als God Zelf, kon in die zin geen rechtvaardig oordeel Gods over de mens ondergaan. Want het wezen van God is immers zo heel anders dan dat van ons, mensenkinderen, die vlees en bloed zijn, die zwakke stervelingen zijn en die op velerlei wijze ook verzocht en beproefd worden. Neen, Jezus als God, kon geen zuiver oordeel over de mens ondergaan, maar als Mensenzoon wel.

Daarom moest Hij ook volkomen mens worden, geboren uit een maagd; en zo kreeg Hij volkomen deel aan onze menselijke staat en heeft Hij hier als mens geleefd. Dat zegt het Schriftwoord in **Hebr. 2:17-18** *“Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij Zelf in verzoeking- en geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen”*.

En **Hebr. 4:15** zegt *“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen”*.

We zien dan dus, dat God Hem macht gegeven heeft om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is geworden. Dat is ons al vermeld door de profeet Daniël in **Dan. 7:10**, daar zien wij, hoe de vierschaar zich gaat zetten en hoe daar tronen worden gezet om gericht te houden. Dan staat er in **vers 13**, hoe de Zoon des mensen met de wolken des hemels nadert. Want als zodanig heeft Hij macht om gericht te houden. *“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon (Jezus), hij begaf zich tot de Oude van dagen (beschrijving van God de Vader)*.

Daarom ziet ook de profeet Johannes Hem als de Zoon des mensen en wij zien Hem allereerst daar wandelen tussen die zeven gouden kandela- ren. Maar let nu op; de Gemeente wordt hier niet voorge-

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israëel en de volkerenwereld”**
deel 2-9

steld als het Lichaam van Jezus, want dat is zij. De Gemeente wordt hier ook niet voorgesteld als een tempel van de Heilige Geest, want dat is zij, een tempel van de levende God. Maar de Gemeente wordt hier voorgesteld als zeven gouden kandelaars.

Wat betekent dat? Een kandelaar heeft de bestemming om lichtdrager te zijn en de opgave van de Gemeente in deze wereld, is om Zijn getuige te zijn en daarover komt Jezus richten. Wat heeft de Gemeente met dit getuigenis gedaan?

Hebben zij het licht laten schijnen in deze wereld? Daar gaat Jezus ons over richten, over oordelen. De gouden kandelaar geeft van zichzelf geen licht, maar zij is drager van het licht. En de zeven lampen, die op haar gesteld zijn, spreken immers van het Woord van God.

In die lampen is olie, de Heilige Geest. En de kracht van de Heilige Geest heeft de Gemeente te openbaren in deze wereld, waardoor het Licht gaat schijnen in deze wereld. En het getuigenis van de Gemeente is, dat zij het Woord van God, dat is de lamp, hoog houdt en vervuld met de Heilige Geest, dat Woord als een getuigenis laat zien in deze donkere wereld. Zo zal het licht Gods, dat is Jezus haar verlichten, want die lamp moest immers zo geplaatst worden op die kandelaar, dat het licht allereerst op de kandelaar zelf viel.

We lezen in het Oude Testament, dat door de olijfolie de zeven brandende pitten een hel en fel wit licht gaven, zodat die kandelaar zelf verlicht werd, want zuivere olijfolie geeft dat felle witte licht. Dat licht moest eerst vallen op de voorkant van de kandelaar. En allen, die daar buiten waren en op dat licht zagen, werden ook verlicht. En dat is de wereld! Al is de kandelaar van goud en nog zo mooi van vorm, maar als hij geen licht geeft, is hij een onding, want dan kan men er zelfs over struikelen en vallen.

Een Gemeente, die niet getuigt van Jezus, die het Licht niet laat schijnen, dat wil zeggen niet alleen het Woord van God hoog houdt, maar het één of ander theologisch boek, geschrift of kerkelijke leerstelling, kan zo'n Gemeente zelfs een gevaar worden voor de wereld.

Want de Bijbel alleen is de lamp en de Gemeente, die dat Woord opent en zelf bij dat Licht leeft, dat uit die Lamp tevoorschijn komt door de kracht van de Heilige Geest, die Gemeente kan een zegen zijn voor deze wereld.

Want dat helle witte Licht is Jezus, Hij is het Licht der wereld. Maar als een Gemeente haar licht niet laat schijnen, dreigt de arme mens, de zondaar, die hier ronddoolt en zoekt, verloren te gaan, want die stoot zich aan die Gemeente en kan over zo'n Gemeente en zulke gelovigen struikelen, die dan schuldig zijn voor God. En dat is het oordeel, dat bij het huis Gods begint.

De Zoon des mensen gaat nu eerst te midden van die zeven kandelaars, want wat heeft de Gemeente gedaan tijdens die zes dagen hier op aarde, met het getuigen van het Woord van God, zolang zij hier waren als ware gelovigen? Dat zal de Heer oordelen en richten, hoe zij haar licht heeft doen schijnen!

Dat woord Gemeente is in het Grieks: ecclesia, dat wil zeggen die God er uit geroepen heeft, uit Jood en heiden uit deze wereld. Wij willen daarover enkele plaatsen opzoeken. Eerst **Gal. 1:4-5**, waar wij zien, hoe wij als Gemeente en als elke gelovige van die Gemeente geroepen en getrokken zijn geworden uit deze wereld. **“die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader, aan wie de heerlijkheid zij in alle eeuwigheid! Amen”**. Getrokken uit deze boze wereld, zijn wij nu apart gezet, afgezonderd in deze wereld, om die kandelaar te zijn, die lichtdrager.

En in **Joh. 15:18-19** lezen we wat Jezus zegt: **“Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare lief hebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld”**.

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

U ziet duidelijk, dat wij uit deze wereld getrokken zijn. Wij zijn dus als Gemeente, als gelovigen niet meer van deze wereld, want allen die tot Jezus zijn gekomen, zijn van een zondaar gered geworden om een kind van God te worden. En dan komt de volle vrede en blijdschap.

Maar dan zijn er, die zeggen: “Och Here, neem mij nu maar uit deze wereld weg”! Ja, dat zouden zij wel willen, maar de Heer neemt ons niet uit deze wereld weg, maar Hij gaat ons apart zetten in deze wereld, om Zijn getuigen te zijn; want er moeten meerderen gered worden, omdat God de hele wereld op het oog heeft .

Daarom zegt de Heer in Joh. 17:14-19 *“Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, heb Ik hen gezonden in de wereld; en Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn, in waarheid”*.

God zond Zijn Zoon in deze wereld, om Zijn getuige, Zijn profeet te zijn en Zijn werk te doen. Wij zijn dus uit de wereld getrokken en niet meer van de wereld, maar wel gezonden in de wereld; en daarom die zeven kandelaren, waar ik later op terug kom. Jezus zegt dus in Zijn gebed: *“Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn, in waarheid”*. Het Griekse woord voor heilig betekent: *“apart gezet”, “afgezonderd”*.

Nu komt vers 20-23 *“Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die, door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt”*.

Die gemeente moet zich openbaren als een geweldige, wonderbare éénheid in Jezus, opdat zij daardoor haar getuigenis kan geven in deze wereld, opdat die wereld gaat geloven. Vandaar dat in het boek de Openbaring, als Jezus de Gemeenten komt oordelen en richten, Hij die Gemeente ziet als zeven gouden kandelaren. Let op de zeventallen, die hier al in zitten; het zijn zeven gouden kandelaren en elke kandelaar bestond uit zes armen en een middenschacht, dus zeven maal zeven, een volheid.

Ziet u die verbondenheid, dat de Gemeente gesteld is in deze wereld om haar licht te laten schijnen? Daarom die 6 + 1 in elke kandelaar, want deze wereld draagt immers het stempel van 6 + 1; zes menselijke dagen, afgesloten door die Goddelijke zevende dag, de Sabbat, de rust des Heren.

Daarom vinden we de zeven kandelaren in vers 12 en de verklaring daarvan is, dat Johannes zich in vers 4 richt tot de zeven gemeenten in Asia. Zijn er dan slechts zeven gemeenten? In wezen is er voor God en Jezus en ook voor ons, maar één Gemeente, welke is het Lichaam van Jezus en de Tempel van God.

Maar het zevental van haar volheid is verbonden met haar opdracht in deze wereld, want het is immers één Gemeente. Maar in opdracht en betrekking tot deze wereld en haar getuigenis in deze wereld, is zij een zeventalvoudigheid.

Dit heeft met verdeeldheid niets te maken, wat u duidelijk zal gaan worden. Het heeft er mee te maken, hoe de Heer Zijn Gemeente door Zijn Geest wil gebruiken over het ganse rond der aarde, dus daarom geen verdeeldheid.

Maar we lezen nog meer in dat vierde vers van Openb. 1. *“Johannes aan de zeven gemeenten in Asia”*. Dat woord *“Asia”* was wel de naam van een provincie in het Noorden van klein Azië; maar het heeft hiereen zinnebeeldige betekenis. Want *“Asia”* betekent letterlijk *“wereld”*. Daarom mogen we eigenlijk

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

ook zeggen *“Johannes aan de zeven gemeente in de wereld”*.

En dan staat er verder: *“genade zij u (die 7 Gemeenten) en vrede van Hem, die is en die was en die komt, en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn”*. Zijn er dan Zeven Heilige Geesten? Neen, er is maar één Heilige Geest, de Geest van de Vader en de Zoon; en die Heilige Geest is op de Pinksterdag uitgestort op de Gemeente, opdat die Gemeente gedoopt zou worden tot één Lichaam en allen gedrenkt zouden zijn met die éne Geest.

Dat is die wonderbare eenheid in de Geest, gelijk **1 Cor. 12** het ons zo duidelijk zegt in **vers 13** *“want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”*.

Maar waarom staat hier dan in dat **vers 4** *“zeven geesten voor de troon”*? Wel, omdat het hier gaat om gericht en oordeel ten opzichte van deze wereld en over wat gaat komen. Zo zien wij hoe de Heilige Geest in een zevenvoudige werking, in een zeven vuldigheid Zich openbaart in de Gemeente, om die Gemeente zo in haar opdracht als getuigen gereed te maken en te bevestigen.

En als die éne Geest, die in die éne Gemeente woont, in een zevenvoudige werking bezig is in deze wereld, dan zien we ook, hoe die Gemeente zich openbaart in een zevental. Dat is door en door Nieuw Testamentisch Bijbels.

We vinden dat duidelijk voorgesteld in die zeven kandelaren, maar ook op andere plaatsen in het Nieuwe Testament. Paulus, die de bijzonder door de Heer geroepen heiden apostel is en die door de Heer bijzonder gebruikt werd om aan de gehele Gemeente, de waarachtige Apostolische leer te brengen, moest in opdracht van Zijn en onze Heer deze apostolische leer schrijven aan zeven Gemeenten, niet meer en niet minder.

Hij schreef deze zeven brieven als leerboodschap aan de Gemeente te Rome (1), de Romeinenbrief; de tweede is een leerboodschap aan de gemeente te Corinthe (2) in twee brieven; de derde is de leerboodschap aan de gemeente te Galatie (3); de vierde is een leerboodschap aan Epheze (4); de vijfde is een leerboodschap aan de gemeente der Fillipenzen (5); dan als zesde de leerboodschap aan de gemeente te Colosse (6); en dan sluit het zevental met twee brieven aan de Tessalonicenzen. (7)

Hij heeft nog meer brieven geschreven, maar dan aan Timotheüs, aan Titus aan Filemon en een brief de Hebreëen; maar dat zijn geen brieven aan Gemeenten. Dat is geen toeval, want deze leerboodschap, die God ons door de apostel Paulus gaf, geldt voor die éne waarachtige Gemeente, dus voor ons allemaal.

Maar wij vonden wel onderscheid. De Gemeente te Rome was heel anders van karakter dan de Gemeente van Corinthe en deze weer heel anders van karakter dan de Gemeente van de Galaten, die meer wettisch was dan die te Rome. Het hangt er ook van af, welke leerboodschap daar in het midden stond, zoals bij de Tessalonicenzen, die bijzonder bij de wederkomst leefden. Dat is een onderscheid. Dat vinden we vandaag nog altijd terug! Zo verschilt het karakter der Gemeenten, die plaatselijk functioneren van elkaar.

Zo vinden we ook hoe Johannes, als hij het gericht moet aankondigen over de ene Gemeente, dat moet schrijven aan de zeven Gemeenten in Asia, in de wereld. Maar let wel op, het is niet zo, dat de brief aan de Efeziërs uitsluitend voor Efeze bestemd is en de brief aan Smyrna alleen voor de gelovigen van Smyrna; neen, want elk der zeven zendbrieven eindigt met de woorden: *“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”*.

Want zoals ik van alle brieven van Paulus moet leren, zo moet ik ook uit deze zeven zendschrijven leren, ze onderzoeken, of er iets is, wat mij ook treft en waar de Heer Zijn oordeel over uitspreekt, opdat ik mij

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

laat corrigeren. Dat is heel belangrijk! Maar alleen Hij, die ogen heeft als een vuurvlam, Jezus, die beoordeelt iedere gelovige en ook of een plaatselijke Gemeente bijzonder het karakter heeft van een Efeze Gemeente, of van een Smyrna Gemeente, of Pergamus Gemeente, of een Thyratira Gemeente. En het is ook zo, dat in iedere Gemeente het karakter van alle zeven gevonden worden.

Namelijk of in gelovigen, die bijzonder leven bij het rechtvaardig maken van het geloof, waarbij wij denken aan de Romeinen brief en in andere gelovigen, die bijzonder jagen naar geestesgaven, waarbij er dan denken aan onze Pinksterbroeders, de Corinthiërs. En dan zijn er ook, die nog al wettisch zijn, zoals de Galatiërs. Maar het oordeel is niet aan ons! De Heer ziet het. Maar wij allemaal en ook ik moeten wel oren hebben, die horen, wat de Geest tot de Gemeenten te zeggen heeft. Daarom moeten we biddend onderzoeken al deze brieven van Paulus, maar ook al deze zendbrieven van Johannes.

Ziet u, hoe wij hier geroepen zijn om Zijn licht te laten schijnen! We hebben gezien, hoe we als **“ecclesia”** geroepen zijn uit deze wereld en niet meer van deze wereld zijn, maar wel in de wereld gezonden om Zijn getuigen te zijn en ons licht te laten schijnen.

Daarom zegt dan ook Johannes, de apostel hetzelfde, die op Patmos voor ons dat wonderbare boek heeft ontvangen en overgeleverd in **1 Joh. 2:15-17. “Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haast en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid”.**

Want als wij geen licht kunnen zijn, dan worden wij een struikelblok en een aanstoot in deze wereld. Ik wil dat verduidelijken met een eenvoudig voorbeeld, om u de zeven vuldigheid van die ene Gemeente in deze wereld beter te doen begrijpen.

U kent allemaal een wagenwiel, dat is één ding, maar bestaat uit drie delen. Dat wagenwiel heeft een naaf of as, waar het om draait en waar het zijn rustpunt in heeft; (en dat is één) het is het centrale middelpunt van dat wiel. Dan heeft het vanuit die as zijn spaken naar buiten toe, anders kan het geen functie verrichten op de aarde. Nu moet u die Gemeente voorstellen als zeven spaken, die uit die as lopen. Nu kunt u op elke spaak een naam zetten: Efeze, Smyrna, enz.. Maar wat zien wij nu bij deze zeven spaken? Zij zijn gegrond in dat ene middelpunt en dat is Jezus.

Want Jezus is het centrale middelpunt waarom het gaat, waarom het draait, waardoor ook dat wagenrad zij rustpunt heeft en kan functioneren. Alle zeven spaken van dat wiel zijn samengevoegd in die ene as. En zo is ook de Gemeente in haar veelvuldigheid samengevoegd in éénheid, in Hem, die het Hoofd is. Daarin hebben die spaken ook hun rustpunt en daarin zijn ze gefundeerd, gegrond. Maar daarmee is het nog niet klaar, want die zeven spaken lopen uiteen.

Zo is het ook in de Gemeente, waar een verscheidenheid is, die aan de buitenkant wel uiteen loopt, maar nooit uiteen gaat. Want ik herhaal het; zij zijn gefundeerd in die éne as. Waarin zij hun rustpunt hebben en waarin zij samengevoegd worden.

Maar zo kunnen zij nog niet een functie verrichten. Want aan het uiteinde van die zeven spaken moet nog wat zijn: een velg, een band, die hen weer tezamen bindt. Zo kunnen zij dan hun functie gaan verrichten. We weten toch wel wat die ene band is? Dat lezen we in **Ef. 4:1-6 “Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig de roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes; één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen”.**

Bijbelstudie Centrum – serie over
**“De Openbaring van Jezus voor Zijn Gemeente,
voor Israël en de volkerenwereld”**
deel 2-9

Waardig de roeping dat is onze roeping als getuige, als een kandelaar, het licht te laten schijnen tot aan de einden der arde. De band des vredes: wij hebben daarom die band aan de buitenkant, die ons allemaal weer samenbindt, door die vrede van Hem, die alle verstand te boven gaat en die alleen verkregen is door het bloed des kruises.

En daarover zegt Col. 3:13-15 *“Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft, gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan als de band der volmaaktheid. En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten”*.

Tot zover, volgende keer gaan wij hiermee verder.
De Heer Zegene u, amen.